

1940-08-02

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Niels Th. Mortensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev

Mentioned people:

Markus Bjerre

Frida Hansen

Peder Mortensen

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

2-8-40

Kære Niels Th. M.

Jeg sidder i en hedeplantasje lige
ved den usselige stationsby Stakroge.

Jeg er kørt i forkert retning fra S. Omme,
og skal vente 6 timer for at komme
tilbage og videre mod Kolding.

Jeg sidder i uheld, mine planer
bliver stadig forstyrrede - af
brækkede ben, af blæst - og af
for megen solskin og af dumhed. Men her er ikke ilde,

en stor sort tørvemose, hvor en nøgen
mand gaar og sveder og vender tørv.

Hvor er De? I Vestjylland kan man
ikke undgaa at blive meget urolig i sindet,
og angst for Danmark. Somme tider synes
jeg kunst er uvæsentlig i disse tider, til andre
tider, at det er en livsbetingelse og en frelse,
ialfald, vi maa bruge de evner vi har
faaet. De maa digte og jeg maa male.

Deres digte har glædet en halv snes
mennesker, som jeg har læst dem for - om
ikke for andet - saa fordi kunst rykker
een bort fra det som ligger lige for døren,
og ind i en evig verden.

Markus Bjerre har ingen sans for malerier
men meget for digte.

(Den mand der vender tørv har større udholdenhed
ved sit arbejde end jeg ved mit.)

(Jeg er uheldig! nu gik min kaffeflaske itu
og oversprøjtede mit tøj og mine ting.)

Er De nu snart klar over, at skrive breve
kan jeg ikke. maaske kan jeg bedre hvis
vi kender hinanden om et aar eller to.

- skønt jeg tror det ikke. Det har jeg vist dermed
som med dans - det har jeg heller ingen lyst
til mere. men jeg har lyst til at male.

De er i brevskrivningsalderen.

Jeg vil ønske De har opgivet Kbh. turen.

Venlig hilsen til Dem alle 3
fra Olivia

2-8-80

Kon Nils Th. M.

jeg ridd i en hede plantasje lige
ved den irrelige stationsby Stakroge.
for i høst i forrest retning fra S. Omske,
og skal vente 6 timer for at komme
tilbage og vider mod Kolding -
jeg ridd i uheld, mine plauer
blive stadig forstyrret - af
brokhele bue, af bløst - og af
for meget af dinkhed. Men her er ikke ilde,
en stor roft forer mere, hvor en nogen
mand gaar og sender og under tår.
Hvor er De? I Vestjylland kan man
ikke undgå at blive meget urolig i sindet,
og angst for Danmark. Somme tider synes
i kunst i uroen i disse tider, til andre
tider, at det er en livsbekymring og en fejl,
ialfald, vi må bruge de værter vi har
fandt. De må dogte og is må make.
Der dogte har glødet en halv mes
meninger, som is har løst dem for. - om
ikke for andet - som fordi kunst og ikke

en kost for det som ligge lige for døren,
og ind i en rigtig verden.

Mathias Bjørn har ingen sans for maleri,
men meget for digte.

(Den mand der endelig har større udholdenhed
end sit arbejde end jeg ved mit.)

(A uheldig i mig gik min kaffebløst stue
og oversprøjtede mit tøj og mine ting.)

Er De nu snart klar over, at skrive breve
kan være ikke. måske kan vi bedre hvis
vi kender hinanden om at sige det.

Skært er det ikke. Det har jeg vist dem
som med dans - det har vi heller ingen lyst
til mere. men vi har lyst til at male.

De er i bogen skrive allerede. ~~Wig~~

for vil ønske De har opgjort Kbh. km.

Venlig hilsen til Dem alle 3
for Oliver.